

Obsah

Na úvod: fenomén překladovosti	9
--------------------------------	---

I. Narativní kontexty

I. 1. Vznik kulturního typu (Polské zpracování Švejka)	19
I. 2. Hra s domácí tradicí (Zdeněk Jirotka versus Jerzy Szaniawski)	31
I. 3. Aktualizace edičního plánu (Kazimierz Brandys v opozici)	45
I. 4. Venkov lyrickoepický (Od Hrubína k Tokarczukové)	61
I. 5. Město mezi evidencí a interpretací (Konkrétnost Jana Hanče a Mirona Białoszewského)	85
I. 6. Souboj se sociolekty (Grušovy a Zagajewského „politické“ texty)	99
I. 7. Druhý literární systém (Odlišné postavení spisovatelů)	117

II. Básnické světy

II. 1. Čas prvního setkání (Paralely Jiřího Koláře a Tadeusze Różewicze)	133
II. 2. Vykročili z řady... (Seifert a Iwaszkiewicz – tradicionalisté)	149
II. 3. Metoda různých verzí (Vladislavova a Herbertova dvojdomost)	163

II. 4. Jak znejasnit srovnávání (Problém s generačním povědomím)	185
II. 5. Básnická sebereflexe jako zkouška (Otazníky nad zvukem a významem)	197
II. 6. Na myšlenkovém rozcestí (Underground a postmoderna)	211
II. 7. Na téma hodnot (Diskuse literárních kritiků)	227
Na závěr: potřeba dialogu	239
Literatura	247
Summary	255
Jmenný rejstřík	257